

URZĄD PATENTOWY

A 45 d 20/42

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25092.

Kl. 33 c, 6/15.

Ignacy Kaczmarek
(Poznań, Polska).

Nakrycie głowy do suszenia włosów.

Zgłoszono 21 kwietnia 1936 r.

Udzielono 15 czerwca 1937 r.

W salonach fryzjerskich stosuje się do szybkiego i zupełnego wysuszenia włosów przyrządy, wydmuchujące strumień ciepłego powietrza, przy czym w celu równomiernego ogarnięcia całej głowy, używane są nakrycia z rurek, okalających w pewnej odległości umieszczoną w nich głowę, przez które wychodzą strumienie powietrza ze wszystkich stron. Przy stosowaniu takich przyrządów zachodzi obawa, że na skutek dotknięcia części metalowych przyrządu do ciała wydażyć się może porażenie prądem lub poparzenie.

Wady tej nie posiada przyrząd według wynalazku, w którym są izolowane względnie ochładzane części metalowe nakrycia, do których może dotknąć się głowa.

W tym celu osłona przyrządu jest uziemiona za pomocą trzeciego przewodu,

równobieżnego z przewodami, zasilającymi silnik dmuchawki i opornik ogrzewający, od wtyczki do osłony.

Biorąc pod uwagę możliwość uszkodzenia tego uziemienia, włączona jest w przewód uziemiający lampka neonowa, która przy przerwaniu uziemienia gaśnie, ostrzegając o niebezpieczeństwie. Zamiast lampki lub równocześnie z nią może być jeszcze skuteczniej zastosowany wyłącznik prądu.

Zważywszy, że przez zbytne rozgrzanie części metalowych może nastąpić przy dotknięciu głową poparzenie skóry, przyrząd według wynalazku zapobiega temu niebezpieczeństwu przez umieszczenie w nakryciu ponad głowę dziurkowanej pokrywki, odgradzającej komorę wydmuchową i stale chłodzonej za pomocą powie-

trza, zasysanego dmuchawką przez otwórki. Dla zapobieżenia wciąganiu włosów przez otwory pokrywki pojedynczej, użyta jest pokrywka z dwóch płyt, umieszczonych w pewnym odstępie od siebie, z których pokrywka, zwrócona ku głowie, posiada otwórki, położone blisko brzegu, druga zaś płyta, zamykająca komorę wydmuchową, zaopatrzona jest w otwórki, grupujące się koło jej środka. Tak więc powietrze nagrzane, wydmuchiwane przez nakrycie, wraca częściowo do dmuchawki w stanie ciekłym. Dla uzupełnienia potrzebnej ilości powietrza jest doprowadzane ono przez kapturek, obejmujący silnik elektryczny, przy czym prąd tego świeżego powietrza nie tylko przeciwdziała dostępowi zasysanego z ponad głowy wilgotnego powietrza do silnika elektrycznego w kapturku, lecz stale go owiewa osuszając oraz chłodząc i jednocześnie ogrzewając się. W każdym razie zużycie powietrza, przepuszczonego ponad głową ponownie do suszenia wzmacnia przewiew włosów i powoduje skuteczniejsze suszenie, a zarazem umożliwia zaoszczędzenie prądu na ogrzanie powietrza.

Ponieważ włosy ponad czołem wysychają szybciej, a wydmuchiwane na twarz i wyschnięte włosy ciepłe powietrze może oddziaływać ujemnie, przeto część opornika, ogrzewającego powietrze, działające w tym kierunku, jest odrębnie wyłączana, a odnośny wyłącznik znajduje się w zasięgu ręki, suszącego włosy. Takie wyłączanie części opornika ma jeszcze ten dobry skutek, że reszta opornika rozgrzewa się mocniej i powoduje szybsze suszenie tej części głowy, która okryta dłuższymi włosami nie podlega bezpośrednio działaniu ciepła. Zastosowania tego wzmocnionego ogrzewania od samego rozpoczęcia suszenia nie zaleca się ze względu na wrażliwość niepokrytego włosami czoła i pozostałej twarzy, lecz wzmoczenie ogrzewania stopnio-

wo przyspiesza suszenie bez powiększenia zużycia energii elektrycznej. W każdym razie i przez tę częściową wyłączalność opornika przyrząd według wynalazku odznacza się nie tylko oszczędnością, ale przede wszystkim celowością, zapobiegającą nieszczęśliwym wypadkom.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia jedną postać wykonania nakrycia według wynalazku w przekroju osiowym, a fig. 2 uwidocznia widok nakrycia z góry. W otworach a_1 komory a są osadzone dziurkowane rurki b , wygięte odpowiednio do kształtu głowy; z jednej strony komory mieszczą się dłuższe rurki, których zewnętrzne końce łączy dziurkowany pierścień rurowy c , krótsze zaś rurki b_1 , umieszczane nad czołem, są na końcach zamknięte. Dziurki b_2 względnie c_2 w każdej rurce oraz pierścieniu są zwrócone ku wnętrzu nakrycia i rozmieszczone w dwóch szeregach, przedstawionych względem siebie; dziurki są wywiercone w kierunku osi każdej rurki względnie pierścienia, tak iż wydmuchiwane przez te dziurki strumienie powietrza rozchodzą się i owiewają znaczną przestrzeń. W komorze a mieści się skrzydełko d dmuchawki (oznaczone na fig. 1 przerywaną linią). Komora ta zamknięta jest od dołu denkiem e z otwórkami, rozmieszczonymi pośrodku; w pewnym odstępie od denka przymocowana jest płytka e_1 z otwórkami, położonymi blisko brzegu. Z drugiej strony komora a jest zamknięta pokrywką f z większym środkowym otworem, pod którym jest umocowany spiralny opornik g . Z drugiej strony pokrywka f posiada tworzącą z nią jedną całość obsadę f_1 , w której mieści się motorek h ze szczotkami h_1 i na której też jest umocowana lampka neonowa i . Ponad pokrywką f mieści się kapturek k , zaopatrzony w wieniec dziurek k_1 . Do kapturka doprowadzony jest przewód l o trzech drutach,

jak to widać z wtyczki m , przedstawionej na fig. 2. Poza tym na kapturku umieszczone są dwa wyłączniki n, n_1 , z których pierwszy służy do włączania motorka h , drugi zaś do dodatkowego włączania opornika g , tak że opornik podczas bezruchu motorka nie może być zasilany prądem. Dwa druty przewodu l tworzą obwód prądu dla motorka i opornika, przy czym jeden drut przechodzi przez wyłączniki n, n_1 , a drugi przeprowadzony jest wprost do motorka i opornika, natomiast trzeci drut dołączony jest do obsady f_1 , tworząc uziemienie przyrządu. Lampka i , włączona z jednej strony do uziemienia, a z drugiej strony do drutu, prowadzącego przez wyłącznik n względnie n_1 gaśnie, skoro uziemienie nie jest w porządku. Na fig. 2 widać poza tym jeszcze jeden przewód o z wyłącznikiem q na końcu, za pomocą którego wyłącza się część opornika g , położoną przy krótkich czołowych rurkach.

Na fig. 3 i 3a przedstawione jest skrzydełko d w widoku z boku i w przekroju według linii $A - B$. W prostokątnej płytce blaszanej, zaopatrzonej w środkowy otwór do osadzenia na wale motorka h , przeciwległe brzegi są wygięte w postaci rynienek p w przeciwnych kierunkach prostopadle do powierzchni płytki. Dzięki temu ukształtowaniu skrzydełko powoduje zasysanie powietrza przez otworki denka e z ponad głowy.

Uziemienie, powyżej opisane, nadaje się do wszelkich przyrządów elektrycznych, stosowanych przy zabiegach nad ciałem ludzkim, kiedy zachodzi obawa porażenia prądem przez zetknięcie się z częściami metalowymi przyrządu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nakrycie głowy do suszenia włosów, wykonane z odpowiednio wygiętych dziurkowanych rurek, połączonych z kapturkiem, w którym mieści się elektryczna dmuchawka i pod którym znajduje się denko z otworkami do zasysania powietrza

z wnętrza nakrycia, znamienne tym, że posiada trzeci uziemiający przewód, przyłączony do kapturka i prowadzący do wtyczki sieciowej, połączonej z dwoma zwykłymi przewodami do motorka.

2. Nakrycie według zastrz. 1, znamienne tym, że w przewód uziemiający wbudowany jest przyrząd kontrolny, uwiadczniający przerwanie uziemienia lub wyłączający w tym przypadku prąd.

3. Nakrycie według zastrz. 1, znamienne tym, że pod denkiem (e) z otworkami do zasysania powietrza jest umocowana równoległa płytka okrągła (e_1), zaopatrzona przy brzegu w szereg dziurek, zaś denko (e) posiada szereg dziurek pośrodku.

4. Nakrycie według zastrz. 1, znamienne tym, że w górnej części kapturka (k), pokrywającego motorek elektryczny, są wykonane otwory (k_1) dla dopływu powietrza z zewnątrz w celu zabezpieczenia motorka elektrycznego od napływającego przez denko (e) wilgotnego powietrza oraz w celu jego chłodzenia oraz osuszania.

5. Nakrycie według zastrz. 1, znamienne tym, że skrzydełko (d), pędzące powietrze, posiada po stronie, zwróconej ku wnętrzu nakrycia, zawinięte na przemian brzegi pionowo do powierzchni skrzydełka, w celu zasysania powietrza z ponad głowy.

6. Nakrycie według zastrz. 1, znamienne tym, że część opornika ponad rurkami czołowymi posiada oddzielne wyłączenie dla prądu, w celu przerywania dopływu ogrzanego powietrza do prądeży wysychających włosów nad czołem.

7. Nakrycie według zastrz. 1, znamienne tym, że dziurki w jego rurkach są wykonane w dwóch, przedstawionych względem siebie szeregach, w kierunku osi każdej rurki.

Ignacy Kaczmarek.
Zastępca: Inż. S. Głowacki,
rzecznik patentowy.

